

Άγιος Τίτος ο Απόστολος

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Άγιος Τίτος ο Απόστολος τιμάται από την εκκλησία μας στις 25 Αυγούστου. Η Κάρα του Αγίου βρίσκεται στον ομώνυμο Ναό Ηρακλείου Κρήτης.

Αποτμήματα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκονται στις Μονές Μεγ. Λαύρας, Παντοκράτορος και Παντελεήμονος Αγίου Όρους, Λειμώνος Λέσβου και στην Λαύρα Αγίου Αλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετρούπολης.

**Ίτω παρ' ἡμῶν καὶ Τίτω βραχὺς τίτλος,
Τούτου τελευτὴν τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.
Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκάδι Τίτ' ἐνὶ πέμπτῃ.**

Ο Απόστολος Τίτος, ο οποίος ήταν Έλληνας στην καταγωγή, ήταν πολύ μορφωμένος. Έγινε χριστιανός από τον Απόστολο Παύλο, με τον οποίο και συνεργάστηκε, στην διάδοση του Ευαγγελίου. Τον ακολούθησε στην Ιερουσαλήμ και κατόπιν επιφορτίστηκε να πάει στην Κόρινθο για να δει την κατάσταση της εκεί Εκκλησίας. Στην επιστροφή του, συνάντησε τον Απόστολο Παύλο στην

Μακεδονία και μετά πήγαν μαζί στην Κρήτη, όπου εκεί ο Παύλος τον έκανε επίσκοπο του νησιού και του είπε να κάνει και ιερείς για όλο το νησί. Ο Παύλος του έστειλε και την γνωστή προς Τίτον επιστολή, από την οποία γνωρίζουμε, ότι ο Έλληνας μαθητής του Παύλου είναι «τέκνον του γνήσιον». Από την ίδια επιστολή του μαθαίνουμε ότι ο Τίτος είχε λαμπρούς συνεργάτες στην Κρήτη, τον Ζηνά τον νομικό και τον περίφημο Απολλώ. Απεβίωσε το έτος 105 μ.χ.

Ο Απόστολος Τίτος κατήγετο από το γένος του Μίνωα βασιλιά της Κρήτης καθώς λέγει Ζηνάς ο νομικός, ο συγγραφέας του βίου του αποστόλου, και τον οποίον αναφέρει ο Απόστολος Παύλος στην προς Τίτον επιστολήν του λέγοντας: «Ζηνάν τον νομικόν σπουδαίως πρόπεμψον» (Τίτ. 3,13). Αυτός, λοιπόν, ο θεσπέσιος Τίτος από νεαρή ηλικία έδειξε πολλή σπουδή και επιμέλεια στην παιδεία και μάθηση, που θαύμαζαν οι Έλληνες. Όταν έφτασε στην ηλικία των είκοσι ετών άκουσε άνωθεν θεϊκή φωνή, που του έλεγε: «Τίτε, πρέπει να αναχωρήσεις από εδώ για να σώσεις τη ψυχή σου, επειδή η εξωτερική αυτή παιδεία ουδόλως σε ωφελεί».

Επειδή αυτή τη φωνή την θεώρησε ως φωνή των ειδώλων και των δαιμόνων και για να βεβαιωθεί περισσότερο ότι ήταν φωνή του Θεού παρέμεινε ακόμη στην παιδεία των γραμμάτων άλλα εννέα χρόνια. Τότε προστάχθηκε με θεϊκό όραμα να αναγνώσει το βιβλίο των Εβραίων.

Άνοιξε την Παλαιά Διαθήκη και ευρίσκει πρώτον το ρητό του Προ-φήτου Ησαΐου, που λέει: «Έγκαινίζεσθε προς με νήσοι πολλάί· Ισραήλ σώζεται υπό Κυρίου σωτηριάν αιώνιον» (Ησ. 45,16). Ο ανθύπατος και ηγεμών της Κρήτης, που ήταν θείος του αγίου Τίτου, όταν άκουσε την σωτήριο γέννηση του Κυρίου και τα θαύματα όσα έκανε στα Ιεροσόλυμα και σε άλλους τόπους της Παλαιστίνης και αφού συμβουλευτήκε τους πρώτους άρχοντες της Κρήτης τον απέστειλε εις 'Ιεροσόλυμα, επειδή ήταν ικανός να παραστήσει διά του λόγου όσα εκεί θα αντιλαμβανόταν. Αφού πήγε, λοιπόν, εις Ιεροσόλυμα προσκύνησε τον Δεσπότη Χριστό. Αντιλήφθηκε διά των ιδίων του αισθήσεων των θαυμασίων του, και είδε τα σωτήρια Πάθη Του, την ταφή, την Ανάσταση και την Θεία Ανάληψή Του.

Παραβρέθηκε και κατά την ημέρα της Πεντηκοστής και γεύθηκε τις δωρεές της ελεύσεως του αγίου Πνεύματος. Ήταν ένας εκ των Κρητών που πίστευσαν στον Κύριο και βαπτίσθηκαν μετά τον λόγο του Πέτρου κατά την ημέρα της Πεντηκοστής «Κρήτες και Άραβες ακούομεν λαλούντων αυτών ταις ημετέραις γλώσσαις τα μεγαλεία του Θεού» (Πράξ. 2, 11-14). Συναριθμήθηκε και αυτός με τους εκατόν είκοσι οι οποίοι έλαβαν το άγιο Πνεύμα κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Χειροτονηθείς έπειτα αποστέλλεται μετά του αποστόλου Παύλου εις Αντιόχεια,

Σελεύκεια, Κύπρο, και στις πόλεις της Κύπρου Σαλαμίνα και Πάφο. Από εκεί δε στη Πέργη της Παμφυλίας και στην Αντιόχεια της Πισιδίας και στο Ικόνιο στο σπίτι του αγίου Ονησιφόρου.

Έπειτα ανήλθε στα Λύστρα και Δέρβη, και σε κάθε τόπο και πόλη κηρύττοντας το λόγο του Θεού, μαζί με τον Απόστολο Παύλο. Μαζί του επανήλθε στην Κρήτη, αφού προ διετίας είχε καταλάβει των εξουσία της νήσου ο επ' αδελφή γαμβρός του, ονόματι Ρουσίλος. Από εκεί πάλιν απήλθε με τον Παύλο στην Ασία και έπειτα στη Ρώμη, όπου διέμεινε μέχρι το μαρτύριο του επί Νέρωνος.

Ο Τίτος μετά τον μαρτυρικό θάνατο του Παύλου, επανήλθε στην Κρήτη και κατέστησε σ' αυτήν επισκόπους και πρεσβυτέρους, όπου και αφού διέλαμψε αναπαύθηκε εν Κυρίω.

Έζησε δε ο Απόστολος Τίτος ενενήντα τέσσερα χρόνια. «Όταν πήγε στα Ιεροσόλυμα ήταν είκοσι χρόνων, έμεινε ένα έτος, μέχρι την Ανάληψη του Κυρίου, και μετά των Ανάληψη άλλα δέκα έτη, όποτε και χειροτονείται επίσκοπος από τους κορυφαίους Αποστόλους, όπως αναφέρεται στις Αποστολικές Διαταγές (ΒΕΠΕΣ, τόμ. 2ος σ. 137 στίχ. 10) «...και της Κρήτης Τίτος» διήλθε στο κήρυγμα τού Ευαγγελίου δέκα οκτώ έτη. Κήρυξε στα νησιά άλλα έξη χρόνια, και στην πατρίδα του την Κρήτη τριάντα εννέα, δηλ. συνολικά ενενήντα τέσσερα χρόνια.

(Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Α. Βασιλοπούλου, Συνοπτικά Συναξάρια των εβδομήκοντα Αγίων Αποστόλων, Αθήναι 1992, σ.52-53)